

15.67x13.25	1	16	עמוד	הארץ - גלריה	25/12/2014	45756635-1
בית האמנים ירושלי - 12572						

מחוץ למסגרת

ענבל מנדס-פלור,

"קיל ביל", 2014 צילום: אייל פישר

זלכת טושים וצבעי ספריי עם צבעי זן, מציעה האמנית בעבודותיה תנועה ו"נקמה לקיפאון, כאפשרויות תגובה וכח המעשה האלים", כותבים במאמר נערוכה דורית רינגרט ואלי שמיר ומוי פים, "פעולות הציור שזורות כח וכו" ת, יחד עם שמחה המבטאת חופש של קוד על המצע ובכך מאפשרות הכלתם ל חומרי כאב ואליםמות".

את בנה. גם דמויות מיתולוגיות מהוות השראה לציוריה של מנדס-פלור, כמו זו של דפנה מהמיתולוגיה היוונית, שהפ" כה לעץ בעת מנוסתה מאפולו. כשהיא

לבושה בחליפה הצהובה המבהיקה שלה, כמחווה לאמן הקונג-פו ברוס לי, נהפ" כה תמונתה של השחקנית אומה תורמן מסרטו של קוונטין טרנטינו "להרוג את ביל" לדימוי קאנוני. הכלה של טרנטינו היא הסימבול לנקמה שאינה יודעת מנות, היא האשה שנורתה בטקס חתונתה ומאב" דת אגב כך את התינוק שברחמה, יוצאת למסע נקמה עקוב מדם. בעוד האלימות בסרטו של טרנטינו מעודנת בהומור שחור ונהפכת למוגזמת עד גרוטסקיות, בציורה של ענבל מנדס-פלור נהפכת הגיבורה נושאת החרב למעין גיבורת" על מצוירת המקבלת ממד כמעט דתי בהצבתה כאיקונה קדושה לצד הכרוכים המרחפים סביבה ונוזילות הצבע הזוהרות. בתערוכה השלישית בסדרת נדבך 19 המוצגת בימים אלו בבית האמנים ב"י רושלים, מציגה ענבל מנדס-פלור את תערוכת היחיד הראשונה שלה, "נקמה ורודה", שבה היא מאגדת דימויי נשים המשיבות לאליםמות במאבק שלעיתים הינו זועם, אלים, בוטה ונקמני. מנדס" פלור שואבת השראה מנשים ודמויות מזמננו אנו, כמו בציור המתאר את סצי" נת המעצר של דפני ליף, או כגון הזו" נה הגרולה מבבל ממחזהו של חנוך לוין המשמשת כאלגוריה לתועבה ולשחיתות, לאחר שנקמה בכעל אחותה שאנס ולקח